
OBLATAK

Latin-itz onek zer adierazo nai ete? Ezta arri-garri zu soil egotea, neu be orobat naukazu-ta. Il onen 5'an, barriz, zapatuz, arratsaldeko zortziretan aste artan ildeko Eusebio Erkiaga'ren omenezko meza bat zala-ta, Lekeitio'ko eleiz ederrean nengoan, goizean meza, itzaldi, kantu. Bazkari ta abar, Onaindiatarren eguna ospatu ondoren.

Ildakoaren illetak Begoña'n egin ziran. eta erabagi zanez aren jaiaterrian ospatuko ziran **oblatak** Zortzirak orduko an nintzan ni eleiza barruan; illun lenengo, baiña ni erretaul bikain-bikaiña miretsiz nengoala. Bertatik ixetu ziran altara nagusiko argiak oro, urrezko aurre-alde guztia dizditsu bihurturik. Nik aurretik be askotan ikusirik euki arren, oraingoan zoragarriagoa iruditatu jatan.

Astiro-astiro oñeixtarrez bete zan eleizea gero organu otsa jotzaille gaztearen atzamar-pean. Erria kantari; altaran bertako abade jator bat, ni laguntzaille nindula, erri-meza guztion artean gogoz abestua; irakurgaiak, itzaldia, otoitz bereziak, abesti gozo eta gaiñerakoak, Illa gogoratuz Jaunartze luzea. Kristau aundia zan Eusebio. Eleiztar artean nabarmen zan Ardantza lendakaria.

Meza-opariari amaia emoteko eta zanaren omenez, koruak Antiguako Amari, letra ta musika eder, gozo ta doiñutsu, ereserkia, aspaldiko urteetan abesten dana maisuki entzun-azo eban. Oso goratu genduan ondoren eleizkizun jatorra.

Emen ziran alkarri eskua-emonka Erkiaga'ren sendiko ta ezagun asko, joan jakunaren omenez egiña goratuz batez be. Emen agurtu nebazan nik be antxiña antxiñako lekeitiar adiskide asko, gerra danporan mendietan arrisku artean ezagutuak. Gerra aurreko jazokun batzuk be, alai ta bizi aitatu genduzan; antxe bertan, eleizan, plazan eta Udaletxean ospatu genduan Olerti-eguna esaterako.

Egun bikaiñak errez gogotan eroaten. Orduko Olerti-eguna ospe beroz egin zan. An zan Erkiaga be, gazte ta olerkari, ezin aztua. Nik be, Larrea tik ara joan nintzan onek, ezin gogotik uxatu jazokun niretzat bizia: eleizako meza ta kantu, plazako dantzaldi, Jai au Azkue Aita-semeai eskiña zan ezkerero, onein etxe-ikustea... Eta Udaletxeko bazkari joria.

Euskaldunak beti be, egite eder askoren ostean, oturuntza bipilla izan oi dau. Udaletxeko bazkarian ziran, beste askoren artean, mai luziluzeean, Aitzol eta On Alberto Onaindia, Orixe ta Olabide, ainbat Abade ta Lekaide, ainbat euskal idazle eta eder-zale Euskalerrri osotik ara joanak... Aita Jose Domingo eta ni, Klaudio Onaindia'k Larra'tik ara eroanok, Olabide ta Orixe'n ur-urre gengoan, eta mai aretakoan autua, ia bazkari-denpora osoan, Juan Gurutzeakoa izan zan, idazle eta olerkari, Oresa'koa buru zalarik. Ni, orduko, poeta lez lenprintzak emoten asia nintzan eta, ez-urrian, geunkan Erkiaga'ri zuzentzen nautsazan begiak. Aintzat artzekoa dozu jataldien ederra be.

Euskal idazle ona genduan Eusebio. Or-emengo euskal aldizkarietan langille ez ugari baiña iraunkor. Eguneroko lanak izten eutsozan lan-bitarteetan atsegin jakon arako ta onako euskal lanetan azkar jokatzera, bizitza osoan nunbait ainbat sari jaso zituan, baita orain urte bi Olertirena be. Nobela asko osotu ebazan, Lekeitio ta inguruko gaiak buruz; itxas eta lurrei buruz, ez gitxi.

Txalogarri da, osotu euskuzan euskal lanakaitik batez be. Euskalerrriak, bada, lan ori dala-ta, txalotu bei aren gomuta gizaldiz gizaldi.

AITA ONAINDIA